

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Krupičkové a soudců Davida Hipšra a Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **Ing. L. K.**, zastoupen JUDr. Janem Špačkem, advokátem se sídlem Radlická 663/28, Praha, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 1057/2a, Praha, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení: VARIA - PLUS spol. s r. o., se sídlem Klatovská 558/181, Plzeň, zastoupené PatentEnter s. r. o., se sídlem Koliště 1965/13a, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2024, č. j. 15 A 6/2023-48,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněné na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 21. 11. 2022, č. j. PV 2018-264/D22053761/2022/ÚPV, předseda žalovaného zamítl rozklad žalobce a potvrdil rozhodnutí ze dne 13. 5. 2022, č. j. PV 2018-264/ D20091478/2020/ÚPV, kterým žalovaný podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích (dále též „patentový zákon“), v celém rozsahu zrušil žalobcův patent č. 308 189 na vynález s názvem „*Zařízení pro čepování piva*“ s právem přednosti ode dne 2. 6. 2018, a to od počátku jeho platnosti. Žalovaný zrušil žalobcův patent na návrh osoby zúčastněné na řízení (dále též „navrhovatel“) s odůvodněním, že řešení chráněné žalobcovým patentem v době podání

příhlášky nesplňovalo podmínku novosti, neboť již před datem práva přednosti patentu byl stavem techniky srovnatelný výčepní kohout (dále též „NOSTALGIE“).

II.

[2] Proti rozhodnutí předsedy žalovaného podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze (dále též „městský soud“), který žalobu zamítl. Za nedůvodnou označil námitku, že je nutné na řízení o zrušení patentu podle § 23 patentového zákona analogicky aplikovat právní úpravu lhůt pro přezkumné řízení podle správního řádu. Uvedl, že přezkumné řízení a řízení o zrušení patentu se zásadně liší svou povahou a účelem. Přezkumné řízení je vedeno z moci úřední a je v něm posuzována zákonnost přezkoumávaného správního aktu a souvisejícího řízení. Naproti tomu řízení o zrušení patentu je zahajováno na návrh, který musí být věcně odůvodněn a doložen důkazními prostředky. Pokud by zákonodárce zamýšlel časově omezit podání návrhu na zrušení patentu, učinil by tak v patentovém zákoně výslovným zakotvením lhůt. To se nestalo. Městský soud dále neshledal namítané porušení zásady enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí, které žalobce spojoval s tím, že žalovaný dovozoval stáří PDF dokumentu D1 (manuál NOSTALGIE) z pouhé časové vlastnosti PDF souboru, ačkoliv tento údaj nemusel být správný. Podle městského soudu z dané zásady nelze dovozovat povinnost žalovaného brát při dokazování v potaz pouze dokumenty obsahující kvalifikované elektronické časové razítko. Žalobce jednak přehlíží, že soukromé osoby nemají povinnost opatřovat své e-maily tímto razítkem, a jednak samotnou zásadu volného hodnocení důkazů, jíž se žalovaný řídil. Žalovaný totiž zohlednil v rámci svých úvah o dataci souboru nejen samotný údaj o době jeho vytvoření, ale i data odeslání jednotlivých zpráv v komunikaci a archivovanou webovou stránku, na níž byly výčepní kohouty NOSTALGIE nabízeny k prodeji. Závěr o dataci tak nebyl založen na pouhé domněnce žalovaného.

[3] Soud nepřisvědčil ani námitkám žalobce stran pojmu „veřejnost“ obsaženého v § 5 odst. 2 patentového zákona. Na tento nelze vztáhnout závěry rozsudku, v němž Soudní dvůr Evropské unie vyložil pojem „sdělování veřejnosti“ pro účely autorského práva. Městský soud se naopak ztotožnil s žalovaným, že údaje týkající se kohoutu NOSTALGIE lze mít za zpřístupněné veřejnosti před datem práva přednosti napadeného patentu v důsledku zpřístupnění manuálu (zaslání e-mailem bez ujednání o důvěrnosti) a komerčního využívání (prodej na webové stránce). Mohl se tak s nimi seznámit v podstatě kdokoli bez jakéhokoli omezení. Předseda žalovaného proto oprávněně dovodil, že se tyto údaje staly stavem techniky ve smyslu § 5 odst. 2 patentového zákona. S ohledem na to městský soud uzavřel, že námitka žalobce, že manuál neposkytl veřejnosti, nebyla důvodná. Městský soud dodal, že žalobce relevantně nezpochybnil autenticitu manuálu. Frázi „*to vše za předpokladu, že vůbec dokument D1 je autentický*“ totiž není způsobitelným žalobním bodem ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“).

III.

[4] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Stěžovatel nejprve rekapituluje tři právní otázky, které uplatnil v žalobě. K těm dodává, že se s nimi městský soud vypořádal nesprávně. Žádá proto, aby tyto právní otázky zhodnotil kasační soud a verifikoval nebo změnil právní názor městského soudu. V další části stěžovatel sporuje závěr správních orgánů, že se technické řešení výčepního kohoutu NOSTALGIE nijak neliší od technického řešení dle napadeného patentu. Podle něj se toto řešení liší v podstatných bodech, které vyjmenovává. Dodává, že mu není zřejmé, z jakých důkazů a jakými úvahami se žalovaný a městský soud řídili při konstatování opaku. Žalovaný konstatoval, že tomu tak je, a městský soud jeho závěr bez dalšího zamyšlení verifikoval. To podle něj činí napadený rozsudek nepřezkoumatelným. Odkázal-li pak předseda žalovaného na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2012, č. j. 5 As 11/2011-187, plyne z něj zcela opačný závěr, než jaký dovodil. Nebylo prokázáno, že by z manuálu k NOSTALGII vyplýval každý z podstatných znaků obsažených v napadeném patentu. Jelikož jde v případě stěžovatelova patentu o jiné technické řešení, nejsou nijak relevantní úvahy o tom, zda ke zveřejnění staršího technického řešení výčepních kohoutů NOSTALGIE došlo odesláním e-mailu nebo na webových stránkách. S ohledem na to navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

IV.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti poukazuje na to, že stěžovatel neuvedl, v čem konkrétně mají být závěry městského soudu nesprávné. Nepředložil ani žádné důkazy, které by rozporovaly časové vlastnosti PDF dokumentu (manuálu) nebo zpochybňovaly související e-mailovou korespondenci. Žalovaný připomíná, že manuál byl zaslán v návaznosti na e-mail týkající se potvrzení objednávky, bez jakéhokoli dovětku o důvěrnosti. Šlo tedy o běžnou obchodní transakci, u které se žádná míra důvěrnosti ani implicitně nepředpokládá. Závěr o zpřístupnění manuálu veřejnosti tak byl opodstatněný a odůvodněný. Ve vztahu k okruhu námitek, v nichž stěžovatel sporuje věcné posouzení podmínky novosti, žalovaný upozorňuje na to, že tyto námitky nebyly obsaženy v žalobě, a nejsou proto přípustné v řízení o kasační stížnosti. Pro úplnost odkazuje na pasáže rozhodnutí správních orgánů, které se zabývaly srovnáním napadeného patentu s NOSTALGIÍ. Z obou rozhodnutí je podle něj zřejmé, že stěžejním důkazem byl předmětný manuál a související e-mailová komunikace. Žalovaný navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

[6] Ke kasační stížnosti se vyjádřil také navrhovatel. Podle něj stěžovatel neuvedl žádné relevantní skutečnosti, které by mohly být důvodem pro zrušení napadeného rozsudku. Ten řádně posoudil žalobní argumenty. Stěžovatel nadále účelově v obecné rovině překrucuje a interpretuje pojmy z oblasti průmyslových práv, aniž by byl schopen konkrétně popsat nesprávnost postupu žalovaného. V řízení před ním bylo přitom prokázáno, že před datem práva přednosti patentu stěžovatele byl propagován a prodáván výčepní kohout NOSTALGIE, včetně manuálů, schémat a popisů. Tento kohout přitom obsahuje všechny podstatné technické znaky popsané v nárocích stěžovatelova patentu. Stěžovatel

ve správním řízení neuvedl žádné relevantní důkazy, které by svědčily o odlišnosti jeho vynálezu od NOSTALGIE. Uváděl pouze tvrzení o materiálech, kvalitě či velikosti jednotlivých komponent. V patentovém nároku stěžovatele přitom takové údaje nejsou uvedeny, a proto na posouzení odlišnosti nemohou mít vliv. Případné marginální odlišnosti jsou terminologické, nikoli technické. Nehledě na NOSTALGII by stěžovatelův vynález nesplňoval podmínku vynálezeckého kroku ani vůči jinak známému stavu techniky. Navrhovatel uzavírá, že obě rozhodnutí správního orgánu a městského soudu byla pečlivě a řádně odůvodněna, a proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

V.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] S ohledem na argumentaci obsaženou v kasační stížnosti Nejvyšší správní soud připomíná, že kasační stížnost je mimořádný opravný prostředek proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Aby byla kasační argumentace přípustná, musí stěžovatel na rozhodnutí krajského soudu reagovat a konkrétně a kvalifikovaným způsobem zpochybňovat jeho závěry. Míjí-li se kasační argumentace s rozhodovacími důvody krajského soudu nebo nereaguje-li na ně dostatečně tak, aby Nejvyšší správní soud mohl posoudit jejich správnost, je nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2023, č. j. 8 As 80/2023 - 41). Současně Nejvyšší správní soud nemůže za stěžovatele jakkoliv domýšlet kasační argumentaci, jelikož je vázán důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[10] Stěžovatelova žaloba obsahovala celkem tři okruhy žalobních námitek („*tři argumentační linie*“). V první stěžovatel dovozoval, že je nutné na řízení o zrušení patentu podle § 23 patentového zákona analogicky aplikovat právní úpravu lhůt pro přezkumné řízení podle § 94 a násl. správního řádu. Ve druhé rozporoval závěr žalovaného o datu vytvoření PDF dokumentu D1 (manuál NOSTALGIE). Ve třetím okruhu stěžovatel poukázal na definici pojmu „veřejnost“ v rozsudku Soudního dvora Evropské unie k výkladu směrnice 2001/29/ES a na jejím základě dovozoval, že se dokument D1 nestal dostupný veřejnosti přede dnem, kdy mu svědčilo právo přednosti. Městský soud na všechny tři žalobní námitky řádně reagoval způsobem zrekapitulovaným výše.

[11] Převzít do kasační stížnosti argumentaci ze žaloby je možné, avšak pouze v rámci cílené polemiky se závěry krajského soudu, případně v rámci poukazu na to, že argumentace v žalobě nebyla krajským soudem vypořádána (a jeho rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné). To však stěžovatel ve vztahu k námitkám rekapitulovaným v předchozím bodě nečiní. V kasační stížnosti toliko rekapituluje jejich obsah a požaduje,

pokračování

aby je Nejvyšší správní soud posoudil znovu, neboť závěry městského soudu stěžovatel nepovažuje za správné. Jak ovšem správně podotkli žalovaný i navrhovatel ve svých vyjádřeních, žádnou věcnou polemiku se závěry městského soudu nepředkládá. Účelem kasační stížnosti nicméně není ještě jednou před vyšší instancí zopakovat vypořádání žalobních bodů, kterými se již zabýval krajský soud, nýbrž právě s těmito závěry samotného krajského soudu polemizovat, a tím prověřit jejich zákonnost. Jak vyplývá z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, *„kasační stížnost, která opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s., a bude proto jako nepřipustná odmítnuta (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).“* Obdobně judikoval Nejvyšší správní soud dále například v usneseních ze dne 24. 3. 2021, č. j. 1 Afs 273/2019-50, ze dne 5. 11. 2020, č. j. 7 Ads 243/2020-14, ze dne 2. 5. 2022, č. j. 6 As 71/2022-16, či ze dne 13. 6. 2024, č. j. 7 As 91/2023-34. Vždy musí být z textu kasační stížnosti patrná alespoň nějaká snaha o to, reagovat na konkrétní závěry krajského soudu, zdůraznit příslušnou judikaturu a přesvědčivě prezentovat ty žalobní argumenty, které žalobce pokládá za nejpádnější. S ohledem na to, že stěžovatel nikterak nereflektuje argumentaci městského soudu, je v rozsahu námitek uvedených v předchozím bodě kasační stížnost nepřipustná.

[12] Dále podle § 104 odst. 4 s. ř. s. platí, že nejsou přípustné také kasační námitky, které se opírají o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. V tomto směru podle konstantní judikatury *„ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. in fine brání tomu, aby stěžovatel v kasační stížnosti uplatňoval jiné právní důvody, než které uplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno, ač tak učinit mohl; takové námitky jsou nepřipustné“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 1 Azs 34/2004-49). Připuštění uplatnění skutkových a právních novot v řízení před Nejvyšším správním soudem by fakticky vedlo k popření kasačního principu, na němž je řízení o tomto mimořádném opravném prostředku vystavěno (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2012, č. j. 4 Azs 1/2011-89).

[13] Stěžovateli lze přisvědčit, že ve svém vyjádření v rámci správního řízení o zrušení patentu argumentoval také tím, že sporný výčepní kohout je odlišný od NOSTALGIE i od výčepního kohoutu „BAROKO“ a uváděl, které znaky z významové části patentových nároků sporného patentu se podle jeho názoru v těchto namítaných řešeních nevyskytují. Obdobnou argumentaci přednesl v následném rozkladu, kde zopakoval, v čem spočívá podstata sporného řešení, která se podle něj u namítaných řešení nevyskytuje a dodal, v čem se má sporné řešení zásadně lišit od řešení NOSTALGIE. Od této argumentace však stěžovatel v žalobě zcela upustil. Jak shrnul Nejvyšší správní soud výše, stěžovatel vystavěl žalobní argumentaci pouze na třech námitkách, z nichž v žádné, a to ani okrajově, nebrojil proti způsobu věcného posouzení novosti technického řešení uvedeného v patentových nárocích sporného patentu. Ve vztahu k NOSTALGII se zaměřil toliko na sporování data vytvoření PDF dokumentu D1 (manuál) a jeho přístupnost veřejnosti. Nikterak však věcně nespороval závěry žalovaného o absenci odlišnosti řešení sporného patentu od řešení NOSTALGIE v podstatných znacích nároků obsažených v sporném vynálezu. S ohledem na výše popsany koncentrační princip v řízení před Nejvyšším správním soudem, proto nelze než konstatovat, že kasační námitky týkající se věcného posouzení podmínky novosti jsou v souladu s § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustné. K těmto

námítkám se městský soud neměl možnost jakkoliv vyjádřit. Nemůže tak poprvé v řízení činit Nejvyšší správní soud.

[14] Nejvyšší správní soud se proto zabýval jedinou přípustnou kasační námitkou, kterou je namítaná nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů i městského soudu. Podle stěžovatele z nich není patrné, na základě jakých úvah a důkazů došly k závěru, že se technické řešení sporného patentu neliší od staršího řešení NOSTALGIE. Městský soud pak tyto závěry správních orgánů bez odůvodnění převzal.

[15] Co se týče absence důkazů a úvah k závěru o absence odlišnosti obou řešení v napadeném rozsudku městského soudu, Nejvyšší správní soud stěžovateli již v předchozím bodě vysvětlil, že tato námitka nebyla v řízení o žalobě jakkoliv uplatněna. Městský soud tedy nijak nepochybil, pokud se k odlišnosti výčepních kohoutů nevyjádřil. Tuto otázku posuzovat ani nemohl, neboť by tím vykročil z rozsahu soudního přezkumu, jehož meze stěžovatel vymezil svými žalobními body. Současně se nejednalo o otázku, kterou by musel řešit bez návrhu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84). Městský soud tedy ani nijak neverifikoval závěr správních orgánů o absenci odlišnosti sporného řešení od staršího řešení. Touto otázkou se zcela v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. vůbec nezabýval a pokud by tak učinil, dopustil by se závažné procesní vady. Ve vztahu k řešení NOSTALGIE se městský soud ztotožnil pouze s tím, že údaje týkající se tohoto řešení byly v důsledku zpřístupnění manuálu (zaslání e-mailem) a komerčního využívání (prodej na webové stránce) veřejnosti zpřístupněny ve smyslu § 5 odst. 2 patentového zákona před datem práva přednosti napadeného patentu. Tedy, že se tyto údaje staly stavem techniky ve smyslu citovaného ustanovení.

[16] Ani rozhodnutí správních orgánů nelze shledat co do odůvodnění absence odlišnosti výčepních kohoutů nepřezkoumatelnými.

[17] Ze správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel v návrhu na zrušení sporného patentu poukázal na to, že dané technické řešení není nové, neboť je součástí stavu techniky. Toto tvrzení navrhovatel opřel mimo jiné o jeho srovnání s řešením výčepního kohoutu NOSTALGIE. Konstatoval, že odlišnosti jsou jen v drobných konstrukčních detailech, které nejsou předmětem ochrany. K návrhu přiložil rovněž dokumenty podporující jeho závěr, že předmět sporného patentu nesplňuje podmínky patentovatelnosti, zejména podmínku novosti a vynálezecké činnosti. Stěžovatel ve vyjádření k návrhu mimo jiné uvedl, že přiložené rozkresy výčepních kohoutů (manuály) nejsou nijak datovány a není z nich patrné, kdy byly zpřístupněny veřejnosti; neměly by proto být brány v potaz. K přiložené e-mailové komunikaci, v níž byl zaslán manuál k NOSTALGII, uvedl, že jde o neověřenou e-mailovou zprávu, ze které není nic zřejmé a že soukromou korespondenci nelze považovat za zveřejnění ve smyslu patentového zákona. Žalovaný následně rozhodl o zrušení sporného patentu. V rozhodnutí se nejprve zaměřil na to, zda předložené dokumenty byly zveřejněny přede dnem práva přednosti sporného patentu, tj. zda z časového hlediska představují relevantní stav techniky. Přisvědčil stěžovateli, že některé dokumenty nebyly relevantní (dokumenty D4, D5, D6, D9), některé obsahovaly odlišné technické řešení (D2) a u některých dokumentů (D3, D7, D8) s ohledem na identičnost upřednostnil dokument D1, což byl mimo jiné manuál k NOSTALGII. Žalovaný následně došel k závěru, že výčepní kohout NOSTALGIE podle předloženého

pokračování

manuálu D1 zahrnuje všechny znaky uvedené v nároku 1 sporného patentu; jinými slovy, že sporný patent vůči NOSTALGII není nový. Konkrétní úvahy žalovaného ohledně posouzení splnění podmínky novosti sporného patentu lze nalézt na stranách 14 až 18 rozhodnutí žalovaného. Nelze tudíž přisvědčit stěžovateli, že by tyto úvahy spolu s důkazy v rozhodnutí žalovaného absentovaly.

[18] Totéž lze říci i o navazujícím rozhodnutí předsedy žalovaného, který se s ohledem na námitky obsažené v rozkladu zabýval pouze dokumentem D1, tedy manuálem NOSTALGIE, obsahujícím odkazy na webové stránky včetně e-mailové komunikace dokládající zaslání tohoto manuálu. Předseda žalovaného úvodem konstatoval, že stěžovatel nezpochybnil obsah komunikace jako takový, ale pouze zveřejnění (datum). Z předmětné komunikace vyvodil vícero závěrů. Mimo jiné to, že manuál byl zaslán, že korespondence neobsahovala doložku důvěrnosti, která by zabránila dalšímu šíření manuálu, ale i to, že k zaslání manuálu došlo na jeho vyžádání ze strany jednoho ze zákazníků navrhovatele, a tak předpoklad dalšího šíření shledal odůvodněným. Předseda žalovaného v tomto směru uzavřel, že žalovaný nepochybil, pokud považoval dokument D1 obsahující technické řešení NOSTALGIE za stav techniky pro sporný patent a použil jej pro hodnocení novosti. V další části se předseda žalovaného vypořádal i s věcnými námitkami stěžovatele a podrobně na stranách 17 až 19 zdůvodnil, proč je neshledal důvodnými. Konkrétně srovnal jednotlivé podstatné znaky nároků obsažených ve sporném vynálezu s obsahem dokumentu D1 obsahujícího popis řešení NOSTALGIE, se závěrem, že tento zahrnuje všechny stěžovatelem uváděné znaky z nezávislého nároku 1 sporného patentu. Dodal, že podle dokumentu D1 se shoduje provedení kulového ventilu i jeho pouzder a těsnění, stejně jako ovládání kulového ventilu prostřednictvím otočného válcového čepu a ovládací ručky. Stěžovatel podle něj neuvedl, v čem by se tyto komponenty měly lišit a poukazoval na znaky, které v patentovém nároku sporného patentu obsaženy nejsou, protože jsou irelevantní. Jeho rozhodnutí je v tomto směru zcela přezkoumatelně odůvodněno.

[19] Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji dle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl. O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

[20] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[21] Výrok ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení vychází z § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a z důvodů hodných zvláštního zřetele jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil plnění žádné povinnosti, přičemž neshledal ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. března 2025

Lenka Krupičková
předsedkyně senátu